

Sygn. akt VI Cz 930/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30.08.2018r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Polak

Sędziowie: SSO Karol Kołodziejczyk (spr)

del. SSR Aleksandra Korusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30.08.2018r.

sprawy egzekucyjnej wierzyciela (...) Spółki z o.o. w W.

z udziałem dłużnika (...) w C.

o obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G. w sprawie o sygn. akt Km (...)

na skutek zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 4 czerwca 2018r.

sygn. akt XV Co 2870/18

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Cz 930/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, na wniosek dłużnika - (...) w C. - Sąd Rejonowy w Częstochowie obniżył opłatę stosunkową ustaloną przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G. w sprawie Km (...) do kwoty 1.147,80 zł.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem Komornik B. G., zarzucając naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na rozstrzygnięcie, tj. art. 49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, poprzez przyjęcie, iż opłata stosunkowa w sprawie KM (...) nie jest adekwatna do nakładu kosztów, wysokości egzekwowanych należności, czasu i wysiłku ze strony komornika.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez ustalenie wysokości opłaty stosunkowej w wysokości ustalonej w postanowieniu komornika o kosztach z dnia 9.04.2018 r., tj. 2152 zł, wraz z zasądzeniem od dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie komornika nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z ust. 7 i ust. 10 art. 49 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 tego przepisu, a po rozpoznaniu wniosku, sąd może, uwzględniając w

szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość tych opłat.

W ocenie Sądu Okręgowego, dokonując obniżenia ustalonej przez komornika opłaty, Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy żadnego z powyższych przepisów, a wręcz przeciwnie - biorąc pod uwagę prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne - słusznie skorzystał on z możliwości przewidzianej w art. 49 ust. 10 ww. ustawy.

Dokonując analizy tego przepisu, wskazać należy przede wszystkim, że sama możliwość obniżenia wysokości opłaty stosunkowej nie została pozostawiona zupełnie swobodnemu uznaniu sądu, który w zależności od okoliczności konkretnej sprawy mógłby przyjąć całkowicie dowolne okoliczności, które uzasadniałyby obniżenie wysokości opłaty, a literalne brzmienie tego przepisu tylko pozornie wskazuje na przykładowy charakter zawartego w nim wyliczenia. Jako że przepis ten jest niewątpliwie przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych przepisów regulujących kwestie opłat egzekucyjnych (stosunkowych) i ich wysokości, powinien on być interpretowany ściśle, co oznacza, iż tak naprawdę jedynymi przesłankami, czy kryteriami oceny wniosku o obniżenie wysokości opłaty egzekucyjnej powinny być właśnie nakład pracy danego komornika, sytuacja majątkowa wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, a każda z tych przesłanek może występować samodzielnie i w pełni uzasadniać złożony wniosek.

Zgodzić należy się jednocześnie zarówno ze skarżącym, jak i Sądem Rejonowym, który również to podnosił, że obniżenie opłaty stosunkowej może nastąpić jedynie wyjątkowo, a więc w sprawach, w których nakład pracy komornika był minimalny przy wysokiej należnej opłacie, bądź gdy sytuacja dłużnika jest szczególnie trudna. Podzielić należy ponadto pogląd skarżącego co do charakteru i przeznaczenia opłat egzekucyjnych (stosunkowych). Niewątpliwie, nawet pobieżna analiza art. 34 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji wskazuje, że pojęcie kosztów działalności egzekucyjnej nie odnosi się do konkretnej sprawy egzekucyjnej, ale obejmuje ogół kosztów szeroko rozumianej działalności egzekucyjnej komornika, co rzeczywiście przemawia przeciwko tezie, że wysokość opłaty stosunkowej powinna być każdorazowo i ściśle dostosowana do nakładu pracy komornika w konkretnej sprawie egzekucyjnej.

Nie zmienia to jednak faktu, iż w niniejszej sprawie zachodziły podstawy do obniżenia ustalonej opłaty stosunkowej, a Sąd Okręgowy nie podzielił twierdzeń skarżącego, jakoby Sąd Rejonowy dokonał tego dowolnie.

Sąd Rejonowy wyraźnie bowiem wskazał, a ocenę tę Sąd Okręgowy w pełni podzielił, że w niniejszej sprawie postępowanie egzekucyjne nie wiązało się z dużym nakładem pracy Komornika. Analiza przebiegu postępowania wyraźnie wskazuje, że Komornik dokonał w tym postępowaniu jedynie kilku standardowych czynności egzekucyjnych, a samo postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie toczyło się niespełna 3 tygodnie. Sprawa ta niewątpliwie nie wymagała od Komornika podejmowania czynności związanych ze znacznym nakładem pracy, przekraczającym jego standardowy wymiar, i nie była również sprawą skomplikowaną pod względem rozliczeniowym. Podkreślić w tym miejscu należy ponadto, że postępowanie egzekucyjne przeciwko samodzielnym publicznym zakładom opieki zdrowotnej ma swoją specyfikę, a w jego trakcie organ egzekucyjny nie musi podejmować w zasadzie jakichkolwiek czynności zmierzających do ujawnienia majątku dłużnika. W takim postępowaniu przymusowa realizacja świadczeń na rzecz wierzycieli następuje bowiem przez zajęcie wierzytelności dłużnika w Oddziale Narodowego Funduszu Zdrowia, a ewentualnie - przez zajęcie rachunku bankowego, na którym znajdują się środki finansowe już pozyskane z Narodowego Funduszu Zdrowia.

Równie słusznie - w przekonaniu Sądu Okręgowego - Sąd Rejonowy wskazał na wyjątkowo ciężką sytuację finansową dłużnika, która jest oczywiście następstwem sytuacji służby zdrowia w ogóle. Do tej przesłanki podchodzić należy jednak bardzo ostrożnie, bowiem nie można również doprowadzić do sytuacji, aby ciężar samego funkcjonowania służby zdrowia był przerzucany na wierzyciela czy na komornika egzekwującego należności stwierdzone tytułem wykonawczym. W niniejszej sprawie dłużnik przedstawił swoją sytuację finansową, załączając informację o sytuacji finansowej, z której wprost wynika, że dłużnik od dłuższego czasu jest zadłużony na znaczną kwotę.

Przedstawione okoliczności, a w szczególności niski nakład pracy Komornika w toku przedmiotowego postępowania egzekucyjnego wskazują jednoznacznie, iż Sąd Rejonowy słusznie skorzystał ze swojego uprawnienia i odpowiednio obniżył ustaloną opłatę do wysokości 8% wyegzekwowanego świadczenia.

Wobec powyższego, zażalenie podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.